

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 29. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41094

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 33 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 33 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Elmer & Partnere foreslår i henvendelsen omdelt på bilag 17 konkret, at begyndelsestidspunktet for arbejdsskadesager bliver det tidligste af de tidspunkter, hvor et varigt mén eller et klart erhvervsevnetab med sikkerhed kan fastslås. Ministeren bedes uddybende kommentere dette forslag til ændring, herunder redegøre for, hvad der taler for henholdsvis mod forslaget.”

Svar:

Advokaterne Søren Kjær Jensen og Karsten Høj foreslår i den pågældende henvendelse, at begyndelsestidspunktet for forældelse af krav i anledning af arbejdsskader begynder at løbe efter de retningslinjer, der fremgår af Højesterets dom optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2005, side 1594.

Den foreslåede 3-årige forældelsesfrist skal som udgangspunkt regnes fra tidspunktet for skadens indtræden, men efter lovforslagets § 3, stk. 2, begynder forældelsesfristen først at løbe fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren får eller burde have fået kendskab til fordringen og skyldneren.

Højesteret fastslog ved den nævnte dom, at en række krav ikke var forældet, fordi den skadelidte havde befundet sig i utilregnelig uvidenhed om sine krav på erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén.

Som anført i lovforslagets bemærkninger viderefører bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 2, den gældende retstilstand på dette punkt. Der er således ikke behov for at ændre lovforslaget for at opnå en videreførelse af den retstilstand, som dommen er udtryk for.

Det indebærer i praksis bl.a., at den foreslåede 3-årige forældelsesfrist først kan begynde at løbe fra det tidspunkt, hvor skadelidte er i stand til at opgøre et krav og til at indse, at kravet er begrundet i en arbejdsskade.

Forældelsesfristen for krav på godtgørelse for varigt mén regnes således tidligst fra det tidspunkt, hvor de helbredsmæssige følger af skaden er så afklarede, at den skadelidte kan opgøre et krav. Forældelsesfristen for krav på erstatning for tab af erhvervsevne regnes på samme måde tidligst

fra det tidspunkt, hvor de helbredsmæssige og erhvervmæssige forhold er så afklarede, at den skadelidte kan opgøre et krav.

Det bemærkes, at det bl.a. også følger af den omhandlede højesteretsdom, at forældelsesfristen for helbredelsesudgifter, tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte efter omstændighederne vil kunne opgøres på et tidligere tidspunkt end krav på godtgørelse for varigt men og krav på erstatning for tab af erhvervsevne.